

Bayer Zsolt: Szomorú levél Pressman úrnak (1. rész)

2023 január 18. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

• [0](#)

5

Átlag: 5 (1 szavazat)

Mérték

Az egykori Déloszi Szövetség mintájára építik ma az amerikai gyarmatbirodalmat

Amint elolvastam a nagykövet úr beszédét, melyet abból az alkalomból mondott, hogy az Egyesült Államok 45 évvel ezelőtől visszaadta a Szent Koronát (holott valóban: meg is tarthatta volna örökre, miképpen Lenin elvtárs is a gyerekek közé lövethetett volna, mégis visszaadta a labdájukat – kézcsók a fényességes és kegyes defterdároknak!) – szóval, ahogy elolvastam a beszédet, mindjárt a Déloszi Szövetség jutott eszembe. Mondják, a nagykövet úr finom, mvelt ember, ezért biztos vagyok benne, hogy hallott már a nevezett szövetségről. Remélem, mert ez a feltételezett tudás sokat fog segíteni a következőkben.

Tehát, mint nagykövet úr is feltehetően tudja, a Déloszi Szövetség a perzsa háborúk végeztével, a plataiai nagy gyzelem után alakult meg azon okból, hogy a perzsák soha többé ne tudják és ne merjék háborgatni a görögséget. Évszámunk pedig Krisztus előtt 478, amit csak azért említek meg, hogy világossá tegyük: az emberi história nem a Coca-Cola feltalálásával vette kezdetét, és még csak nem is azzal a nagyszerű, bátor pillanattal, amikor Mankatóban egyszerre harminckilenc lázadó dakotát akasztottak fel, majd a holttestüket meggyalázták, a halottak lenyűzött béréből pedig csinos kis ajándéktárgyakat készítettek, miközben Kis Varjú nagyfőnök csontvázát pénzért mutogatták – hiába, „business as usual” –, meg aztán fölöttébb nehéz bármi újat kitalálni a történelemben, főleg, ha emberi aljasságról, gonoszságról, bestialitásról van szó.

De ne kalandozzunk el, térjünk vissza ahhoz a bizonyos szövetséghez!

Athén vezette a Déloszi Szövetséget, Athén hívta életre, az athéni demokrácia volt a vezető ereje és az éthosza – s az a bizonyos demokrácia, illetve annak „terjesztése” tette aztán azt a szövetséget zsarnoksággá, s benne gyarmatokká az athénieken kívüli városállamokat. Még nem ismerős a helyzet, nagykövet úr? Még nem dereng az analógia? Akkor folytatom. Athén azt mondta, mint a legerősebb és leghatalmasabb és legdemokratikusabb megvédi a többieket a perzsáktól. Ezért cserébe mindössze adót, haderőt, feltétlen engedelmességet vár el, s azt, hogy a szövetség tagjai ellentmondás nélkül azt cselekedjék, amit Athén elír nekik.

Szerintem most már nagykövet úr is kezdi kapiskálni, de azért merüljünk el kissé a részletekben. A baj akkor kezdődött, amikor már nyilvánvalóvá vált, hogy a perzsáknak eszük ágában sincs megtámadni a görögöket, ám Athén még mindig kitartóan védte őket, ráadásul akkora terhet rakott a szövetség többi tagjának a vállára, ami már nagyobb volt, mintha behódoltak volna a perzsáknak.

De ezt még talán elviselték volna a városállamok, ám Athén – ismétlem – egyre akkurátusabban és egyre agresszívebben mondta meg nekik, mit szabad és mit nem szabad tenniük, mit kell gondolniuk, hogyan kell élniük. Spárta nem is tette ezt a végtelenségig, s az általa életre hívott Peloponnészoszi Szövetség aztán háborúba is keveredett a Déloszi Szövetséggel. Itt jegyezzük meg, hogy az Európai Unió lehetne (lehetett volna) a Peloponnészoszi Szövetség önökkel szemben, nagykövet úr, de nem lett az, mert Európa nyugati felén nemhogy egy spártai, de egy aiginiai sem akad manapság.

A legutolsó lázadás önök ellen itt az unióban az Igazából szerelem című filmben történt, amikor a brit miniszterelnököt játszó Hugh Grant azt merészeli mondani az amerikai elnököt (Busht) játszó színésznek egy sajtótájékoztatón: „Újságíró: Eredményes volt a találkozás, elnök úr? USA elnöke: Fölöttébb kielégítő volt, köszönöm. Amiért jöttünk, megkaptuk, és a kapcsolatunk nagyon különleges. Újságíró: Miniszterelnök úr?

Brit miniszterelnök: Jó ez a szó, hogy kapcsolat. Mindenféle bont elfed. Szerintem ez most egy rossz kapcsolat. Arról szól, hogy az elnök úr elveszi mindazt, amit akar, és figyelmen kívül hagyja mindazt, ami igazán fontos... nekünk.

Talán kis ország vagyunk, de egyben nagy is. Itt van otthon Shakespeare, a Beatles, Sean Connery, Harry Potter. David Beckham jobb lába... és a bal lába is, ha már itt tartunk. Egy basáskodó barát nem barátunk többé. Mivel a basa csak az erőt ért, kész vagyok rá, hogy erősebb legyen, és az elnök úr is készülhet rá.”

Hát ez volt Európa utolsó lázadása önök ellen, nagykövet úr, azóta néma csend. Pedig milyen aktuálisak a filmből vett mondatok, nem igaz, nagykövet úr? Bár az is igaz, hogy Shakespeare azóta be van tiltva számos brit iskolában és egyetemi kurzuson, ami sok mindent megmagyaráz, arról nem is beszélve, hogy a britek ki is léptek az EU-ból, s azóta teljesen maguktól, önszántukból ilyen hülyék. Csend van tehát. Hogy idézzek önnek egy

magyar költőt, Vörösmarty Mihályt (sokak szerint ez a legszebb magyar verssor, amit valaha leírtak): „Most tél van és csend és hó és halál.”

Mintha Athén teljes diadalt aratott volna.

De nem aratott, nagykövet úr, ezért ne bízsa el magát. Igaz, most ott tartunk, ahol a Déloszi Szövetség tartott, amikor Antiszthenész megírta ezen állatmeséjét: „A nyulak egyszer a népgyűlésben egyenlőséget követeltek minden állat számára. A nyulak megbízott szónokának szavai után felállt az oroszlán, és így válaszolt: A nyulak szavaiból hiányoznak az oroszlánok karmai és fogai!” Ez igaz, s ezt bizony ismerjük, ahogy a Déloszi Szövetség tagjai is ismerték, hiszen papíron ott is mindenkinek egy szavazata volt, és mindenki szavazata ugyanannyit ért.

Csak hát azok a karmok és fogak, ugye, nagykövet úr? Úgy vagyok velem, hogy amikor hallgatom az ön megszólalásait, Periklész, a nagy demokrata szavai jutnak eszembe (idézi Thuküdidész a Peloponnészoszi háborúk című második könyvében): „Nem szabad azt hinni, hogy csupán egyetlen dologért folyik a harc, a szabadságért a szolgaság helyett; a hatalom elvesztéséért! van szó, arról a veszélyről, amely azok részéért fenyeget, akik uralmatokban meggyöltek. Ezt pedig már nem lehet feladni, még ha valaki a jelen körülmények között megszeppenve a passzivitással akarná is a derék embert játszani.

Mert zsarnokuralom ez már a kezetekben, amit megragadni talán jogtalanságnak tartanak, de elbocsátani halálos veszedelem.” Így beszélnek önök velünk, nagykövet úr. Kioktatóan, fenyegetően, a gyarmattartók testtartásával, megkövetelve, hogy azt tegyünk és úgy éljünk, ahogy azt önök meghatározzák. S ebbéli törekvéseikben és szándékaikban remek szövetségesük az Európai Unió, amely ahelyett, hogy Spárta lenne, gyáván, sunyin és önfeladó módon szekundál az önök „demokráciazsarnokságához”.

Mondok egy friss példát, benne van minden.

A lengyelországi Swidnik városa még 2019-ben deklarálta, hogy nem hajlandó eltérni semmiféle LMBTQ-propagandától, küzdeni fognak ellene, mert mindaz, ami e téren folyik, teljesen ellentétes saját meggyőződésükkel. Aztán eltelt három év, és Swidnik városa új rendeletet alkotott, amelyben kijelentik, hogy mostantól egyenesen rajonganak az LMBTQ-propagandáért, és mindent megtesznek a szexuális kisebbségekkel szembeni diszkrimináció ellen. Mindez miért?

Mert a nekik járó EU-s pénzekkel belezsarolták őket saját elveik feladásába. Most lesz pénz, de elvesz a becsület, a meggyőződés, az önbecsülés és az önrendelkezés.

Ön szerint Swidnik lakói tényleg beleszerettek az LMBTQ-propagandába? Nem szerettek bele. Pénzért teszik, mert megszarolták őket. Ön szerint ez segíti a szövetséget, és megszeretteti Swidnikkel „Athént”? Nyilván nem – de ez kit érdekel, igaz, nagykövet úr? Pont ott tartunk, mint a Déloszi Szövetség idején, amikor például Athén egy olyan alkotmányt kényszerített Erüthrai városállamra, amely teljes részletességgel kidolgozva hódoltatta be őket Athén akarátának, és arra kötelezte Erüthrai tisztségviselőit, hogy tegyenek hűségesküvet Athénnak.

Mi ebben élünk, nagykövet úr. Önök és EU-s szövetségeseik legszívesebben új alkotmányt íratnának velünk (önmaguknak), a lehető legrészletesebben el akarják írni, mit gondoljunk, miképpen éljünk, mit gondoljunk hitről, családról, nemzetről, vallásról, egyházzal, férfiakról és nőkről, szövetségeseikről, barátokról és ellenségeikről, hogyan szervezzük egyetemeinket, mit oktassunk és mit ne, milyen legyen az államrendünk, a piacunk, az energiapolitikánk, az iparunk, kivel kereskedjünk és kivel ne, és leginkább soha ne merészeljünk a saját érdekeink szerint eljárni. S mindezért pénzzel zsarolnak bennünket. Ismeri a Toldit, nagykövet úr? Nyilván nem. Sebaj, idézek belőle önnek egy jelenetet, azt, amikor Miklós testvére, György hazalátogat a szülői házba a királyi udvarból, ahol „csak a tányért váltja”, és hamar összetűzésbe kerül öccsével. Figyeljen csak, nagykövet úr:

„Azért, hogy senkinek láb alatt ne legyek, / Nem bánom én, igen, akár ma elmegyek; / Száz mérföld a világ, erre is, arra is: / Nem bánom én, igen, elmegyek én ma is. / De ami az enyém, azt elviszem innét: / Add ki, bátya, tüstént, ami engem illet; / Add ki a jussomat: pénzt, paripát, fegyvert: / Azontúl – az Isten áldjon minden embert.
»Itt a juss, kölkök; ne mondd, hogy ki nem adtam!« / György kiált és arcul csapja, szintúgy csattan. / Toldi Miklósnak sincs ám galambepéje, / Bosszuállás lelke költözik beléje; / Szeme, mint az acél, a szikrát úgy hányja, / Ütni készül ökle csontos buzogánya; / György ijedve hátrál, odavan egészen: / E csapás utolsó szélütése léssen;”

Valamiért ez is mindig eszembe jut, nagykövet úr, amikor önöket hallgatom. A juss. A jussunk. Amit önök egyfelől könyöradománynak hisznek, másfelől azt hiszik, arculcsapással is pótolhatják. S ha vissza akarnánk ütni, mindjárt

diktatúrát kiáltoznak a periklészi „demokráciazsarnokság” nevében.

Nincsen ez így jól. Tudja, ebben az országban feln?tt emberek élnek, s többségünkben Toldi Miklósok vagyunk. Nekünk a Toldi Györgyök, az athéniak, a periklészi demokráciazsarnokság (vagyis önök), az akarattalan, gyenge, önfeladó s önfeladásában vagdalkozó, pukancs és végtelenül ostoba EU nem vonzó perspektíva. Itt lebeg szemünk el?tt Thuküdidész beszámolója, mely szerint Periklész Khalkiszból „csak” az arisztokráciát ?zte el, de Hesztiaianak már az egész lakosságát, s helyükre athéniakat telepített. Így lett Athén el?bb „csak” hegemon a Déloszi Szövetségben, utóbb pedig már az egész szövetséget athéni birodalomná változtatta. Az egyenl?ség elvét felváltotta a karmok és fogak „demokráciája” és egyenl?sége.

(Folytatjuk)

Bayer Zsolt - www.magyar nemzet.hu

Ajánló